

pride. In koliko njegovih naredb ni zavisnih od slučajnih nagibov?! Če se pozneje prepriča o drugačnem uspehu, prenareja započeto delo. In tako izkuša zboljšati napačno svoje ravnanje in kmetovanje šele po nastali škodi. Takim neprilikam in taki škodi se uže s kraja izognje gospodar, če si uredi svoje gospodarstvo s preudarkom, če si izvoli take vrsti užitkov, ki mu zares prinašajo pravih dohodkov.

Kmetijske in kupčijske razmere so se dandanes tako predrugačile, da ni več moči gospodariti po starem kopitu, sicer ubožamo popolnoma. Vsak dan čujemo tožbe o slabih letinah, o slabi kupčiji, o različnih rastlinskih boleznih, škodljivcih, uimah kako dragi so delavci itd. itd. Treba je zategadelj tudi nam preudarjati in računati, kako bomo sedaj preuredili svoje gospodarstvo, da bode primerno razmeram, v katerih sedaj živimo in gospodarimo. Le tako si moremo pomagati iz sedanjega žalostnega položaja.

Posedaj nam bode pridelovati pravšno le take sadeže, ki jih je v resnici vredno. Pri poljskih sadežih bode treba pravega kolobarjenja. Živinorejo bode urediti primerno našemu gospodarskemu namenu. Poprijeti se bode z vsemi silami umnega sadjarstva. Zemljo je treba, da bode rodovitnejša, namenu primerno gnojiti in obdelovati itd. itd. Stroškov se moramo po možnosti ogibati! Nasprotno pa moramo kolikor le moči pomnožiti vse vrste dohodkov. Le tako si moremo zboljšati svoj gospodarski položaj, drugače pa ne ob današnjih razmerah!

—n.

Sadno drevje v cvetličnih loncih.

Prav priporočila vredne ter zelo poučna in zabavna je vzgoja sadnega drevja v cvetličnih loncih. V ta namen pristoje najbolj jablani, hruške, pa tudi razno koščičasto sadje, kakor breskve, marelice, češplje in črešnje. Koščičasto sadno drevje v loncih ni toliko trpežno in rodno kolikor peškasto. Za vzgojo v loncih odberi enoletne požlahtnjence, in sicer jablani na ivanovo jabolko, hruške pa na kutino cepljene. Podloge naj bodo dobro ukoreninjene. Te cepljence pa sadi spomladi v 20 do 25 $\frac{1}{m}$ široke lonce, napolnjene z zmesjo od najboljše vrtnje zemlje, nekaj svišča in preko $\frac{1}{10}$ ilovice, ter primešaj še nekoliko rožja, t. j. odpadkov od rogov, ali pa kostne moke. Vsajeno drevje skrajšaj na 40 do 50 $\frac{1}{m}$ visokosti. Poganjke iz gorenjih popov porabi za krono, niže pa odstrani. Drugo pomlad skrajšaj vse poganjke, ki so namenjeni za krono, na dva do tri pope. Tudi prihodnja leta delaj tako in glej, da daš kroni obliko krogle ali piramide.

Pri sajenji skrbi za dober odtok vode, in sicer s tem, da naložiš na odcedilno luknjo lonca do 3 $\frac{1}{m}$ visoko črepinj. Drevesce vsadi tako, da pride koreninski vrat v površje zemlje. Lonca ne napolni popolnoma, ampak praznega ostani še kake 3 do 4 $\frac{1}{m}$ od vrha. Pred sa-

ditvijo poreži vse bolne, nagnile in poškodovane korenine prav gladko in skrajšaj vse močne korenine za toliko, da morejo lahko v lonec. Na sklado od črepinj deni toliko prsti, da je potem na njo postavljeno drevesce v prej omenjeni legi. Na korenine in ravno tako tudi vmes in pod korenine naspi prsti, potem jih pritisni in lonec pomajaj, da se zemlja dobro uleže. En dan ali dva dni po saditvi prav dobro prilij. Drevesca v loncih postavi potem na kak zaveten kraj, ki pa prihajata do njega zrak in solnce in kjer jih lahko mraza varuješ. Loncev ne postavljalj na golo zemljo, ampak jim kaj podloži, da ne morejo črvi vanje lesti.

Po leti oščipaj poganjke, dokler ne olesene, do 10 do 12 $\frac{1}{m}$ dolgosti, to jim pospešuje rodnost. Vselej kadar je zemlja suha, moraš jo dobro zaliti; ako to zamudiš, osiplje se cvetje, ali pa odpada sadje.

Če si tudi kostne moke ali rožja primešal, vendar je dobro, rodovitnemu drevju še po leti gnojiti. Zato je najbolj pripraven kak umeten gnoj, v vodi raztopljen. Ako hočeš dobiti posebno velike plodove, pusti po majhnih drevescih kakih 5 do 6, po večjih 15 do 20 plodov.

Pozno jeseni, ko listje odpada, vzemi drevesca iz loncev in vsadi jih v zemljo s prstjo vred. S tem se zemlja očisti in odpočije, drevo pa ostane rodno. Prihodnjo spomlad pa vsadi drevesca zopet v lonce, tedaj odstrani nekaj stare prsti izmed korenin in jo nadomesti s svežo in rodovitno.

Pogovor županov s kmetovalcem o pokončevanju mrčesja po sadovnjakih.

Kmetovalec: Smem li vprašati, kaj je na črni deski zopet naznanjeno?

Župan: Ukaz, da se morejo goseničje zalege z dreves po zimi otrebiti.

Kmetovalec: Torej zopet nov ukaz; naposled nam še zaukažejo, koliko telet sme kdo imeti ali ovac!

Župan: Koliko živine da kdo ima, to je popolnoma njegova reč. Ako pa gosenice v Vašem sadovnjaku meni nič tebi nič izlezejo, ne bodo ostajale samo pri Vas, ampak napadale bodo tudi sosednje sadovnjake in narejale veliko škode.

Kmetovalec: Kdo se bode za vsako reč posebe brigal? Pokončevanje gosenic prepustimo slobodno ptičem.

Župan: Vprašanje, bode li v prihodnje naše sadje prospevalo, da bo kaj pridelka za prodaj, je zelo važno. Marsikateri srednji in manjši posestnik more si pomagati le, če kaj sadja proda. Ptičev je zadnjih 20—30 let vedno menj, sadnega drevlja pa od leta do leta več. Ako bi torej kmetovalci sedaj roke križem držali, ni se nadejati dobrih sadnih letin.

Kmetovalec: Lenuharil nisem svoje žive dni nikoli. Ne bi se torej branil za pokončanje drevesnega mrčesja